

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 67

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 ianuarie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
35.	— Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon a zăcămintului de lignit din perimetrul de exploatare Valea lui Ivan, județul Gorj....	2–3
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 405 din 17 noiembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	4–8
	Decizia nr. 409 din 17 noiembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8–12
ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA		
1.	— Decizie privind aprobarea unor taxe pentru eliberarea documentelor solicitate de persoane care nu au calitatea de membru al Colegiului Medicilor din România	13
2.	— Decizie privind cuantumul contribuției colegiilor teritoriale în anul 2026 la bugetul Consiliului național al Colegiului Medicilor din România	13–14
3.	— Decizie pentru modificarea Deciziei Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 22/2025 privind organizarea de noi alegeri la nivelul organelor de conducere ale Colegiului Medicilor Ilfov și aprobarea componenței Comisiei Electorale Centrale, precum și organizarea de noi alegeri pentru reprezentantul Colegiului Medicilor Ialomița în Consiliul național al Colegiului Medicilor din România și aprobarea componenței Comisiei Electorale Centrale.....	15
4.	— Decizie pentru modificarea Deciziei Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 25/2025 privind eliberarea certificatului de membru al Colegiului Medicilor din România și stabilirea procedurii de verificare și atestare a nivelului profesional al medicilor care au întrerupt exercitarea profesiei ori s-au aflat într-o situație de incompatibilitate pe o perioadă mai mare de 5 ani.....	16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon a zăcămintului de lignit din perimetrul de exploatare Valea lui Ivan, județul Gorj

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și art. 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 1 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2025,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon a zăcămintului de lignit din perimetrul de exploatare Valea lui Ivan, județul Gorj, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon va opera, împreună cu Ministerul Finanțelor, modificările corespunzătoare în anexa nr. 22 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

p. Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,

Mihnea-Claudiu Drumea,

secretar de stat

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice
a Dioxidului de Carbon,

Adriana Petcu

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

DATELE DE IDENTIFICARE
a bunului care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și care se dă în administrarea
Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului (mobil/imobil)	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa (țara, județul, localitatea, artera, numărul, sectorul, denumirea perimetrului concesionat, alte date de localizare, după caz)	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar din co. 9 în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite (denumirea și codul fiscal)	Situția juridică	
												Baza legală	Administrare/ Concesionare/ Folișină gratuită/ Închiriere
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	Se va atribui ulterior de Ministerul Finanțelor.	8.01.03	Imobil	Zăcământul de lignit Valea lui Ivan, județul Gorj	Zăcământul de lignit Valea lui Ivan este localizat în perimetrul de exploatare Valea lui Ivan, județul Gorj. Suprafața: 0,399 kmp, nr. topo. 4119-21	România, județul Gorj, UAT Sivilești, perimetrul de exploatare Valea lui Ivan, județul Gorj	Zăcământul de lignit Valea lui Ivan are următoarele vecinătăți: nord — localitatea Știucani, UAT Sivilești, est — localitatea Miculești, UAT Sivilești, sud — localitatea Băzăvani, UAT Samarinești, vest — localitatea Ploșina, UAT Motru	2013	38.250.000 lei	2025	Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon CUI 50306805	Legea minelor nr. 85/2003	Administrare

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 405

din 17 noiembrie 2025

Dosar nr. 925/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămașă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristinel Grosu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Bogdan Cristea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona-Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 925/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 410/88/2019*.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, fiind formulat un punct de vedere la raport de către recurentul-intervenient.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin încheierea din 30 ianuarie 2025, în Dosarul nr. 410/88/2019*, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă în aplicarea art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, art. 3¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, și art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare poate fi salarizat la nivelul maxim prin raportare la coeficientul maxim de ierarhizare al unei funcții deținute de către un funcționar public definitiv, pentru perioada 1 aprilie 2018-31 decembrie 2018.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014)*

Art. 1. — (...) „(5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare

funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.” (...)

9. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015)

Art. 3¹. — „(1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, aferent unui program normal al timpului de muncă, mai mic decât cel stabilit în plată la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.” (...)

10. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare* (Legea-cadru nr. 153/2017)

Art. 6. — „Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: (...)

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală;” (...)

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

11. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal cu nr. 410/88/2019, reclamantul a solicitat obligarea pârâtului Penitenciarul Tulcea la recalcularea salariului la nivelul maxim stabilit în cadrul acestui penitenciar pentru aceeași funcție, grad, treaptă și gradație pentru activitatea desfășurată în aceleași condiții, conform art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și art. 3¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, începând cu 9 aprilie 2015 și până la aplicarea integrală a prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017, precum și la plata diferențelor salariale cuvenite, actualizate cu rata inflației și a dobânzii legale penalizatoare.

12. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal cu nr. 967/88/2019, Sindicatul Național al Lucrătorilor din Penitenciare — Filiala Tulcea, în numele și pentru membrii de sindicat, a solicitat obligarea pârâtului Penitenciarul Tulcea:

a) la plata unor despăgubiri rezultând din recalcularea pentru reclamant și salariului la nivelul maxim pentru aceeași funcție/grad/treaptă/gradație, vechime în funcție și pentru activitatea desfășurată în aceleași condiții în cadrul Penitenciarului Tulcea și în sistemul administrației penitenciare, pentru perioada cuprinsă între 9 aprilie 2015-31 decembrie 2018, inclusiv prin acordarea pentru reclamant și ofițeri a sporului de fidelitate de 20%, a sporului de confidențialitate de 25%, a sporului de mobilitate de 25%, iar pentru reclamant și agenți a sporului de fidelitate de 20%, a sporului de confidențialitate de 15% și a sporului pentru studii superioare de 25%;

b) la includerea în salariu a drepturilor salariale recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive;

c) la plata despăgubirilor rezultate din recalcularea celorlalte sporuri și drepturi salariale care au ca bază de calcul salariul recalculat pentru perioada cuprinsă între 9 aprilie 2015-31 decembrie 2018;

d) la plata unor despăgubiri egale cu valoarea dobânzii legale penalizatoare aferente sumelor solicitate, precum și la actualizarea acestora cu rata inflației.

13. În cauza înregistrată cu nr. 967/88/2019 au fost formulate mai multe cereri de intervenție principală, inclusiv de către intervenientul I.V., prin care au fost solicitate drepturile salariale pretinse prin cererea de chemare în judecată.

14. Prin Încheierea nr. 13 din 9 ianuarie 2020, Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus conexarea Dosarului nr. 967/88/2019 la Dosarul nr. 410/88/2019, iar prin Încheierea din 16 ianuarie 2020 au fost admise în principiu cererile de intervenție principală.

15. Prin Sentința civilă nr. 1.397 din 30 septembrie 2021, Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal a respins, ca prescise, pretențiile aferente perioadelor cuprinse între 9 aprilie 2015-1 octombrie 2016; a admis în parte cererile de chemare în judecată și de intervenție, obligând pârâtul la plata despăgubirilor constând în diferențele dintre sumele primite cu titlu de drepturi salariale aferente perioadei 20 iulie 2016-31 decembrie 2018 și nivelul maxim al drepturilor salariale corespunzătoare acestui interval stabilit în cadrul unităților aflate în subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, pentru aceeași funcție, grad/treaptă/gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii și de muncă, precum și la actualizarea acestor sume cu indicii de inflație și dobânda legală penalizatoare.

16. Împotriva acestei sentințe au declarat recurs atât reclamantul, cât și intervenientul I.V., precum și pârâtul.

17. Prin Decizia civilă nr. 580 din 22 aprilie 2022, Curtea de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a admis recursurile, a casat în parte sentința recurată și a trimis cauza spre o nouă judecată primei instanțe.

18. Prin Sentința civilă nr. 144 din 13 februarie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 410/88/2019*, Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal a admis în parte cererea intervenientului I.V. și a obligat pârâtul la recalcularea indemnizațiilor de concediu de odihnă aferente perioadei aprilie 2017-decembrie 2018, prin includerea sporurilor pentru condiții de muncă grele și vătămătoare și a diferențelor salariale dintre indemnizația de concediu plătită și cea cuvenită ca urmare a recalculării, actualizate cu rata inflației și dobânda legală penalizatoare; a respins celelalte pretenții ale intervenientului, ca neîntemeiate.

19. Împotriva acestei sentințe au declarat recurs atât pârâtul, cât și intervenientul I.V.

20. În motivarea recursului, intervenientul a susținut că în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2017-31 martie 2018 a fost încadrat ca funcționar public cu statut special debutant, iar începând cu 1 aprilie 2018 a fost încadrat ca funcționar public cu statut special definitiv, astfel cum rezultă din datele comunicate de pârât, fiind astfel îndeplinită condiția ocupării unei funcții similare începând cu data definitivării sale în funcție.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

21. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

22. În acest sens a arătat că sesizarea a fost formulată într-un proces aflat în recurs pe rolul Curții de Apel Constanța și care vizează fondurile publice.

23. De lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 3¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și ale art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 depinde soluționarea pe fond a cauzei față de considerentele sentinței primei instanțe și de criticile formulate de intervenientul I.V. prin cererea de recurs.

24. A mai arătat că instanța supremă nu a statuat asupra chestiunii de drept referitoare la posibilitatea egalizării salariului funcționarului public cu statut special din sistemul administrației

penitenciare în raport cu coeficientul de ierarhizare maxim aferent unei funcții deținute de un alt funcționar public.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

25. Pârâutul nu a formulat un punct de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept, iar recurentul-intervenient a arătat că nu se impune sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, având în vedere că aceeași chestiune de drept a fost dezlegată anterior prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 30 ianuarie 2020.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

26. Instanța de trimitere a apreciat că stabilirea nivelului maxim de salarizare presupune raportarea la coeficientul maxim de ierarhizare al funcției publice din sistemul administrației penitenciare, acesta constituind un element de diferențiere salarială. După evocarea Deciziei nr. 51 din 11 noiembrie 2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, titularul sesizării a considerat că nu a fost dezlegată anterior chestiunea referitoare la posibilitatea egalizării salariului funcționarului public cu statut special din sistemul administrației penitenciare în raport cu coeficientul de ierarhizare maxim al unei funcții deținute de un funcționar public, pentru perioada în discuție.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

27. Față de conținutul întrebării adresate instanței supreme s-a apreciat că nu este necesară consultarea instanțelor pentru comunicarea practicii judiciare relevante.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

28. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate în exercitarea controlului de constituționalitate a dispozițiilor legale supuse interpretării.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

29. Prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, că sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.

30. Prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 30 ianuarie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că termenul de „salariu de bază” prevăzut de art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 se interpretează extensiv, în sensul că se referă și la „salariul funcției de bază” al polițiștilor.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

31. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

32. Temeiul sesizării este reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde

norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată de dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

33. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar, conform alin. (3) al aceluiași articol, „prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

34. Conform art. 2 alin. (1) din același act normativ, „dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

35. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

36. Verificând îndeplinirea acestor condiții, se constată că procesul în care a fost formulată sesizarea vizează, printre altele, pretențiile intervenientului I.V. de obligare a pârâutului Penitenciarului Tulcea la acordarea salariului maxim aflat în plată prin raportare la coeficientul maxim de ierarhizare prevăzut în statul de organizare pentru funcția de ofițer pentru perioada cuprinsă între 1 aprilie 2017-31 decembrie 2018.

37. Astfel, obiectul dedus judecării privește plata drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

38. Cauza în care a fost formulată sesizarea se află în curs de soluționare pe rolul Curții de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, care judecă în ultimă instanță.

39. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept, în lipsa unei definiții legale a noțiunii, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept formată în aplicarea art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a statuat în mod constant că, pentru a se putea discuta de existența unei chestiuni de drept, este necesar ca problema de drept antamată „să necesite cu pregnanță a fi lămurită, să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării” (Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, și Decizia nr. 70

din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023).

40. Noul act normativ reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 a preluat sintagma utilizată în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă referitoare la *existența chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective*, aceasta regăsindu-se în cuprinsul art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență menționată.

41. De altfel, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor *chestiuni dificile de drept*”.

42. În consecință, jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate rămâne de actualitate și sub imperiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care s-a urmărit asigurarea unei practici judiciare unitare, care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice (Decizia nr. 71 din 11 noiembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1330 din 31 decembrie 2024).

43. În aceste condiții, se cuvine subliniat că pentru a se reține îndeplinirea cerinței privind existența unei veritabile chestiuni de drept este necesar a se verifica premisele acesteia.

44. Pe de o parte, trebuie identificată existența unei chestiuni de drept apte a primi o dezlegare de principiu, deoarece nelămuririle care vizează aplicarea legii sau care reprezintă aspecte de fapt nu pot primi o dezlegare de principiu în cadrul acestui mecanism.

45. Pe de altă parte, chestiunea de drept pusă în discuție trebuie să fie una veritabilă, serioasă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite și, prin urmare, să prezinte un anumit nivel de dificultate.

46. Așadar, nu orice chestiune de drept poate fi supusă interpretării prin acest mecanism de unificare jurisprudențială, ci numai aceea care ridică problema precarității textelor de lege și a caracterului lor dual și complex.

47. În caz contrar, rolul instanței supreme ar deveni unul de soluționare directă a cauzei aflate pe rol și ar neutraliza rolul constituțional al instanței legal investite, acela de a judeca în mod direct și efectiv procesul.

48. De asemenea, se cuvine subliniat că hotărârea prealabilă trebuie să fie de natură a produce un efect concret asupra soluției ce urmează a fi pronunțată de către instanța de trimitere, cerința pertinentei fiind expresia utilității pe care rezolvarea de principiu a chestiunii de drept invocate trebuie să o aibă în cadrul soluționării litigiului, ceea ce presupune ca problema de drept ce formează obiectul sesizării să fie direct incidentă pentru soluționarea cauzei.

49. Verificând îndeplinirea acestor cerințe, se constată că instanța de trimitere solicită a se stabili dacă, *în aplicarea art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, art. 3¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare poate fi salarizat la nivel maxim prin raportare la coeficientul maxim de ierarhizare al unei funcții deținute de către un funcționar public definitiv, pentru perioada 1 aprilie 2018-31 decembrie 2018.*

50. Chestiunea antamată prin întrebarea adresată instanței supreme nu se circumscrie însă exigențelor care să permită declanșarea mecanismului hotărârii prealabile.

51. Astfel, o primă neregularitate vizează chiar încheierea de sesizare care nu respectă cerințele formale impuse de art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Acest text de lege stabilește că încheierea de sesizare va cuprinde motivele care

susțin admisibilitatea sesizării, punctul de vedere al completului de judecată și al părților. Astfel, instanța de trimitere este ținută să stabilească dacă există o problemă de interpretare a textului legal, care implică riscul unor soluții divergente în practica judiciară, iar Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu conține prevederi derogatorii de la această dispoziție. Această exigență legală, subsumată condiției privind ivirea unei chestiuni de drept, a fost în mod constant subliniată în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, considerându-se că încheierea de sesizare trebuie să releve reflectia judecătorilor din completul investit cu soluționarea cauzei asupra diferitelor variante de interpretare posibile și asupra argumentelor de natură să le susțină, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă.

52. Or, instanța de trimitere nu a prezentat diferitele variante de interpretare posibile și nici argumentele de natură să le susțină pentru a demonstra existența unui grad ridicat de dificultate al chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării.

53. În egală măsură, se constată că titularul sesizării nu lămurește toate elementele esențiale ale litigiului pentru a permite instanței supreme evaluarea atât a caracterului veritabil al chestiunii de drept, cât și a raportului de dependență dintre lămurirea chestiunii de drept invocate și soluționarea pe fond a cauzei.

54. Astfel, se constată că, în al doilea ciclu procesual, prima instanță a reținut că intervenientul I.V. a solicitat acordarea salariului maxim în plată prin raportare la coeficientul maxim de ierarhizare prevăzut în statul de organizare pentru funcția de ofițer aferentă perioadei cuprinse între 1 aprilie 2017-31 decembrie 2018, *acesta fiind numit în funcția de polițist de penitenciare debutant la data de 1 aprilie 2017*. A mai reținut că acesta nu pretinde aplicarea coeficientului de ierarhizare în raport cu alt funcționar public cu statut special debutant, *ci pe cel corespunzător unei funcții deținute de către un funcționar public definitiv*, situație în raport cu care condiția ocupării unei funcții similare, astfel cum este definită de art. 7 lit. g) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu este îndeplinită.

55. În motivarea recursului, intervenientul susține că în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2017-31 martie 2018 a fost încadrat ca funcționar public cu statut special debutant, iar *începând cu 1 aprilie 2018, a fost încadrat ca funcționar public cu statut special definitiv*, după cum rezultă din datele comunicate de pârât, fiind astfel îndeplinită condiția ocupării unei funcții similare începând cu data definitivării sale în funcție, acest capăt de cerere fiind în mod greșit respins.

56. În acest context, instanța de trimitere întreabă dacă *funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare poate fi salarizat la nivel maxim prin raportare la coeficientul maxim de ierarhizare al unei funcții deținute de către un funcționar public definitiv, pentru perioada 1 aprilie 2018-31 decembrie 2018.*

57. Or, aspectul referitor la încadrarea intervenientului pe postul de funcționar public cu statut special definitiv începând cu 1 aprilie 2018 este disputat în recurs.

58. Doar în măsura în care s-ar fi lămurit, în prealabil, că intervenientul a fost încadrat ca funcționar public cu statut special definitiv în perioada 1 aprilie 2018-31 decembrie 2018 pentru care solicită salarizarea la nivel maxim prin raportare la coeficientul maxim de ierarhizare aferent acestei funcții ar fi utilă instanței de trimitere o eventuală dezlegare de principiu.

59. Or, nefiind clarificat acest aspect, rezultă că întrebarea adresată instanței supreme vizează o chestiune care, la acest moment procesual, este una ipotetică, întrucât nu există certitudinea că rezolvarea sa ar fi utilă instanței de trimitere.

60. Totodată, se constată că instanța de trimitere solicită interpretarea unor dispoziții cu privire la care, prin decizia de

casare din primul ciclu procesual, s-a reținut că a fost pronunțată Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, fiind evocate inclusiv considerentele finale din această decizie care prezintă relevanță în cauză.

61. Instanța de casare a stabilit ca, în rejudecare, acest element de comparație să fie avut în vedere pentru egalizarea salarială la nivelul maxim aferent aceleiași funcții/grad/treaptă și gradație din cadrul Penitenciarului Tulcea, iar în situația în

63. Pentru aceste motive, constatând că nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în temeiul art. 521 din același act normativ,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 410/88/2019*, în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă în aplicarea art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, art. 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, și art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare poate fi salarizat la nivel maxim prin raportare la coeficientul maxim de ierarhizare al unei funcții deținute de către un funcționar public definitiv, pentru perioada 1 aprilie 2018-31 decembrie 2018.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 noiembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Cristian Balacciu

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 409 din 17 noiembrie 2025

Dosar nr. 1.339/1/2025

Mariana Constantinescu — vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag — președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu — președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Irina Alexandra Boldea — judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli — judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca — judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget — judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu — judecător la Secția I civilă
Roxana Popa — judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu — judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu — judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia — judecător la Secția a II-a civilă

Ștefan Ioan Lucaciuc — judecător la Secția a II-a civilă
Luiza Maria Păun — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristinel Grosu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona-Maria Gliga — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 1.339/1/2025, este legal

constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecătoreasă Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Raluca Emilia Leote, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnată în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă în Dosarul nr. 556/40/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, acestea din urmă neformulând un punct de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 21 mai 2025, pronunțată în Dosarul nr. 556/40/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă prevederile art. IX alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu împiedică, în privința pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești stabilite în baza cererilor de pensionare înregistrate începând cu data de 15 septembrie 2017, acordarea beneficiului prevăzut de art. VII din Legea nr. 282/2023 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017)

„Art. IX. — (1) Cuantumul net al pensiilor de serviciu stabilite în baza prevederilor Legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, Legii nr. 216/2015 privind acordarea pensiei de serviciu membrilor Corpului diplomatic și consular al României, Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, cu modificările și completările ulterioare, precum și indemnizația pentru limită de vârstă, prevăzută de Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu completările ulterioare, nu poate fi mai mare decât media venitului net corespunzător venitului brut care a constituit baza de calcul al pensiei de serviciu, respectiv al indemnizației pentru limită de vârstă.”

9. *Legea nr. 282/2023 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal* (Legea nr. 282/2023)

„Art. VII. — (1) Pentru personalul prevăzut la art. 3 alin. (2) și art. 31 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru tehnicienii criminaliști din cadrul parchetelor, care beneficiază de pensii de serviciu stabilite în baza unor decizii de pensionare emise până la data intrării în vigoare a prezentei legi sau care îndeplinesc condițiile de pensionare până la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru fiecare an care depășește, la data intrării în vigoare a prezentei legi, vechimea de 25 de ani necesară pentru obținerea pensiei de serviciu, cuantumului net al pensiei de serviciu se majorează cu câte 1%.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și persoanelor care au decizii de pensionare emise după data intrării în vigoare a prezentei legi în baza unor cereri înregistrate la casele de pensii înainte de data intrării în vigoare a acesteia.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

10. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Botoșani cu nr. 556/40/2024 la 25 martie 2024, reclamanta A.V.L. a chemat-o în judecată pe pârâta Casa Județeană de Pensii Botoșani pentru ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună obligarea pârâtei la emiterea unei decizii de calculare a pensiei, cu luarea în calcul a beneficiului prevăzut de art. VII din Legea nr. 282/2023, drepturile de pensie astfel recalculate urmând a fi puse în plată începând cu data de 1.02.2024.

11. Prin Sentința civilă nr. 879 din 29 octombrie 2024, Tribunalul Botoșani a admis cererea de chemare în judecată și a dispus obligarea pârâtei să emită pentru reclamantă o decizie de recalculate a pensiei cu luarea în calcul a beneficiului prevăzut de art. VII din Legea nr. 282/2023, respectiv majorarea pensiei cu 1%/an pentru fiecare an ce depășește 25 de ani vechime necesară obținerii pensiei de serviciu, drepturile recalculate urmând a fi puse în plată începând cu 1.02.2024.

12. Împotriva acestei sentințe a formulat apel pârâta Casa Județeană de Pensii Botoșani, solicitând admiterea apelului așa cum a fost formulat și modificarea sentinței sus-menționate, în baza art. 68⁵ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare, și a art. IX alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

13. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

14. Punctul de vedere al intimătei-reclamante a fost în sensul că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la chestiunea de drept pusă în discuție.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

15. Opinia instanței de trimitere este aceea că prevederile art. IX alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 trebuie interpretate în sensul că nu împiedică, în privința pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești stabilite în baza cererilor de pensionare înregistrate începând cu data de 15 septembrie 2017, acordarea beneficiului prevăzut de art. VII din Legea nr. 282/2023.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

16. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat faptul că nu au identificat practică judiciară cu privire la chestiunea de drept în discuție. Totodată, au comunicat un număr mic de opinii teoretice, din care rezultă faptul că nu există interpretări diferite ale problemei de drept ce formează obiectul sesizării.

17. Astfel, opinia instanțelor naționale (Curtea de Apel Iași și instanțele arondate acesteia, Curtea de Apel București și tribunalele Călărași, Giurgiu, Ilfov, Teleorman și Buzău) este unanimă, și anume că prevederile art. IX alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 trebuie interpretate în sensul că nu împiedică, în privința pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești stabilite în baza cererilor de pensionare înregistrate începând cu data de 15 septembrie 2017, acordarea beneficiului prevăzut de art. VII din Legea nr. 282/2023.

18. Există o singură opinie teoretică nuanțată, formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, potrivit căreia, întrucât dispozițiile art. VII alin. (1) și (2) din Legea nr. 282/2023 și ale art. IX alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 sunt în fondul legislativ activ, acestea trebuie aplicate în mod corelat, astfel că deciziile de calcul trebuie să aibă în vedere beneficiul introdus de art. VII alin. (1) și (2) din Legea nr. 282/2023 și, dacă se impune, să se aplice limita avută în vedere de art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.

19. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

20. În jurisprudența instanței de contencios constituțional au fost identificate următoarele decizii ce pot prezenta relevanță în cauză: Decizia nr. 293 din 28 mai 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1077 din 28 octombrie 2024; Decizia nr. 761 din 14 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 30 ianuarie 2024.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

21. În mecanismele de unificare a practicii judiciare a fost identificată următoarea decizie relevantă în cauză: Decizia nr. 12 din 27 ianuarie 2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 10 martie 2025.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

22. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

23. Prealabil, se impune a se verifica dacă, în raport cu întrebarea formulată de către titularul sesizării, sunt îndeplinite, în mod cumulativ, condițiile de admisibilitate prevăzute de lege pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

24. Temeiul prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024. Domeniul de aplicare a acestui act normativ, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024, este conturat expres prin dispozițiile art. 1, iar prin art. 2 s-a instituit o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

25. În contextul normativ expus, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării: (i) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac; (ii) cauza să facă parte din categoria celor prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze, respectiv litigiul să vizeze fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv obligarea la emiterea actelor administrative sau anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie, sau și alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice; (iii) existența unei chestiuni de drept susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu; (iv) soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept; (v) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

26. Verificând condițiile de admisibilitate se constată că acestea sunt doar parțial îndeplinite. Astfel, obiectul acțiunii este reprezentat de cererea reclamantei de recalculare a pensiei cu luarea în calcul a beneficiului prevăzut de art. VII din Legea nr. 282/2023, respectiv majorarea cuantumului net al pensiei de serviciu cu câte 1%/an pentru fiecare an ce depășește 25 de ani vechime necesară obținerii pensiei de serviciu.

27. Așadar, instanța de trimitere a fost investită cu soluționarea unui litigiu care se înscrie în domeniul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, astfel cum este acesta descris prin art. 1 alin. (1) și (2) din actul normativ menționat, titularul cererii de chemare în judecată făcând parte din categoria personalului plătit din fonduri publice.

28. Cauza se află în curs de soluționare pe rolul Curții de Apel Suceava — Secția I civilă, care judecă în ultimă instanță în virtutea competenței legale conturate prin dispozițiile art. 269 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 96 pct. 2 din Codul de procedură civilă.

29. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei se constată că, în concret, aceasta instituie o dublă condiționare: pe de o parte, să existe o chestiune de drept, iar, pe de altă parte, să fie probată legătura necesară dintre dezlegarea chestiunii de drept identificate și soluționarea pe fond.

30. În raport cu obiectul concret al pretențiilor deduse judecății este îndeplinită condiția referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept pentru soluționarea pe fond a cauzei, legătura indisolubilă care există între aceasta și rezolvarea litigiului rezultând din împrejurarea că soluționarea pretențiilor cu care a fost investită instanța de trimitere vizează

îndreptățirea beneficiarei pensiei de serviciu, pentru perioada ulterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, la actualizarea și indexarea pensiei a cărei titulară este prin raportare la dispozițiile legale în vigoare ulterior adoptării acestei ordonanțe de urgență.

31. Cât privește însă condiția existenței unei chestiuni de drept, în absența unei definiții legale a noțiunii, examinarea îndeplinirii acestei condiții trebuie verificată prin raportare la jurisprudența dezvoltată de instanța supremă în mecanismul hotărârii prealabile reglementat de art. 519-521 din Codul de procedură civilă, prin care, în mod constant, s-a subliniat că, pentru a se putea vorbi de existența unei „chestiuni de drept”, este necesar ca sesizarea să vizeze „o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul realizării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecătii” (Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, și Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023).

32. Rămân astfel valabile cazurile conturate în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în care s-a statuat că nu se verifică condiția dificultății chestiunii de drept, cum ar fi: a) claritatea normei, când aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident încât nu lasă loc de îndoială cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate; b) când se solicită instanței supreme determinarea chiar a normei juridice aplicabile unui raport juridic, atribut ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de judecată; c) când chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită și-a clarificat înțelesul în practica judiciară, din hotărârile cercetate rezultând că normele de drept în discuție au primit aceeași interpretare; d) când pe calea hotărârii prealabile se solicită completarea legii; e) când se solicită lămurirea unor aspecte ce se regăsesc tranșate în jurisprudența constantă și clară a Curții de Justiție a Uniunii Europene, a Curții Europene a Drepturilor Omului, a Curții Constituționale ori a Înaltei Curți de Casație și Justiție; f) când există dezlegări anterioare date de instanța supremă prin hotărâri obligatorii în materia vizată de chestiunea de drept enunțată de instanța de trimitere, ce pot oferi repere concrete de interpretare, utile în soluționarea cauzelor, prin aplicarea în fiecare caz particular, în funcție de specificul speței.

33. Așadar, evaluarea dificultății chestiunii de drept nu poate fi separată de existența unor dezlegări anterioare date de instanța supremă în mecanismele de unificare a practicii judiciare în cazul unor chestiuni de drept asemănătoare, de natură a oferi instanțelor naționale suficiente repere interpretative — inclusiv prin considerentele cu caracter de principiu —, pentru soluționarea cauzelor cu care au fost investite. Chiar și în ipoteza pronunțării unor soluții de inadmisibilitate, aceste decizii beneficiază, ca orice act jurisdicțional, de efectul obligatoriu atașat considerentelor care sprijină și explicitează soluția inadmisibilității sesizării.

34. Prin raportare la aceste exigențe, instanța supremă constată că sesizarea formulată nu întrunește condiția de admisibilitate subsumată cerinței ca aceasta să privească o „chestiune de drept” care să fie reală, dificilă, generată de nevoia lămuririi sensului și înțelesului unei norme de drept imperfecte, lacunare sau neclare, aptă să devină sursă a unor interpretări divergente și, pe cale de consecință, a unei jurisprudențe neunitare.

35. Astfel, examenul atent al deciziilor interpretative pronunțate în mecanismele de unificare a practicii judiciare în legătură cu chestiuni de drept similare relevă că instanța

supremă a oferit deja suficiente repere pentru interpretarea și aplicarea unitară a normelor legale în discuție, care se impun a fi respectate și valorificate, *mutatis mutandis*, de către instanța de trimitere în cauza cu care aceasta a fost investită, aplicarea concretă și efectivă a legii constituind, în afara oricăror ambivalențe, atributul constituțional exclusiv al acesteia din urmă.

36. Sub acest aspect se reține că, prin Decizia nr. 12 din 27 ianuarie 2025, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a stabilit că „În interpretarea și aplicarea art. 68⁵ alin. (10) din Legea nr. 567/2004 și ale art. IX și X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, prevederile art. IX alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 nu împiedică, în privința pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești stabilite în baza cererilor de pensionare înregistrate începând cu 15 septembrie 2017, acordarea pensiilor de serviciu nete actualizate, potrivit art. 68⁵ alin. (10) din Legea nr. 567/2004, cu rata medie anuală a inflației pentru anii 2019 și 2020”.

37. Astfel, în decizia mai sus indicată s-au reținut următoarele:

„86. Instituirea unei derogare de la regula generală privind plata integrală a cuantumului net al pensiilor de serviciu, norma de drept prevăzută de art. IX alin. (1) din ordonanța de urgență este o normă specială care se aplică doar în cazul expres și limitativ prevăzut de către legiuitor, anume în cazul stabilirii pensiilor de serviciu solicitate prin cererile de pensionare înregistrate începând cu 15 septembrie 2017. (...)”

88. Cât privește actualizarea, se constată că legiuitorul delegat nu a derogat în privința acestor pensii de serviciu de la regula generală de actualizare prevăzută de art. 68⁵ alin. (10) din Legea nr. 567/2004, prin instituirea unei limite valorice maxime privind cuantumului net al pensiei rezultate în urma actualizării.

89. Opțiunea legiuitorului delegat privind aplicarea regulii generale în materie de actualizare se regăsește la art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, prin care s-a modificat doar indicatorul prevăzut la art. 68⁵ alin. (10) din Legea nr. 567/2004, menținându-se limita valorică minimă sub care pensia netă actualizată nu poate fi redusă.

90. Prin urmare, stabilite fiind în baza Legii nr. 567/2004, concluzia logică care se impune este că pensiile de serviciu stabilite în baza cererilor de pensionare înregistrate începând cu 15 septembrie 2017, asemenea acelor stabilite în baza cererilor înregistrate anterior acestei date, se actualizează în condițiile și limitele prevăzute de art. 68⁵ alin. (10) din lege, modificat prin art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017. (...)”

96. Interpretarea teleologică, sistematică și logică a normelor de drept examinate în precedent impune, dimpotrivă, concluzia potrivit căreia, în absența unei derogări de la regula generală de actualizare, pensiile de serviciu stabilite în baza cererilor de pensionare formulate începând cu 15 septembrie 2017 se actualizează în anii 2019-2020 cu rata medie anuală a inflației, potrivit art. 68⁵ alin. (10) din lege, fără vreo limită valorică maximă cât privește cuantumului net al pensiei rezultate în urma actualizării.”

38. Judecătorii-raportori notează faptul că aspectul privind actualizarea și indexarea pensiei a fost tranșat prin Decizia Curții Constituționale nr. 761 din 14 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 30 ianuarie 2024, prin care Curtea Constituțională a României a reținut că: „18. (...) întrucât se realizează periodic, indexarea pensiei se supune prevederilor în vigoare la momentul indexării, potrivit aceluiași principiu *tempus regit actum*, astfel că nu se poate vorbi despre un drept câștigat în temeiul unor reglementări anterioare, care nu mai sunt în vigoare. (...)”

39. Chiar dacă nu a fost dezlegată explicit o chestiune identică celei ce face obiectul sesizării de față, dezlegările anterioare au relevanță pentru condiția de admisibilitate a existenței unei chestiuni de drept veritabile, întrucât nu poate fi exclus *de plano* ca problema de drept în discuție să prezinte un grad de dificultate ridicat, de natură a justifica intervenția instanței supreme, chiar și atunci când au fost pronunțate decizii în procedura hotărârii prelabile și/sau a recursului în interesul legii, dar soluțiile adoptate și considerentele ce le-au fundamentat trebuie corelate (în acest sens, Decizia nr. 52 din 21 octombrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1316 din 24 decembrie 2024, paragraful 65).

40. În considerarea argumentelor expuse, corelarea dezlegărilor anterioare date unor chestiuni de drept prin mecanismul hotărârii prelabile nu prezintă vreo dificultate, presupunând un demers facil de identificare a deciziilor relevante și de aplicare corespunzătoare a acestora la circumstanțele particulare ale cauzei.

41. Așadar, chestiunea de drept nu este una veritabilă, ci reprezintă doar o întrebare formală, ce nu ridică nicio dificultate și al cărei răspuns se impune cu evidență și fără cel mai mic dubiu, astfel că mecanismul hotărârii prelabile, inclusiv cel reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, nu mai trebuie declanșat. Nu orice element de aplicare a dreptului devine o chestiune de drept care să atragă automat necesitatea unei confirmări din partea instanței supreme pe calea acestei proceduri.

42. În plus, un criteriu esențial pentru testarea dificultății chestiunii de drept este aptitudinea acesteia de a genera interpretări multiple, materializate într-o incipientă practică neunitară identificată la nivelul instanțelor judecătorești sau/și opinii teoretice divergente.

43. În urma verificării opiniilor exprimate la nivel teoretic, întrucât instanțele naționale chestionate nu au identificat jurisprudență cu privire la chestiunea de drept ce face obiectul sesizării, se evidențiază faptul că nu există niciun risc de

jurisprudență neunitară cu privire la interpretarea normelor în discuție. În acest sens, raportat la opiniile comunicate de către tribunale și curțile de apel, se reține că s-a interpretat în mod unanim dispoziția în discuție, în sensul că nu împiedică, în privința pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești stabilite în baza cererilor de pensionare înregistrate începând cu data de 15 septembrie 2017, acordarea beneficiului prevăzut de art. VII din Legea nr. 282/2023.

44. Or, această convergență a punctelor de vedere exprimate întărește concluzia în sensul că norma legală incidentă în cauză este clară, accesibilă și nu ridică dificultăți de interpretare.

45. De asemenea, mai trebuie subliniat că, în sesizarea dispusă în Dosarul nr. 556/40/2024 al Curții de Apel Suceava, chiar dacă există o referire la gradul de dificultate al chestiunilor de drept în discuție și la posibilitatea de interpretare, instanța de trimitere identifică modalitatea de abordare și rezolvare a problemei juridice în dosar, urmărind prin solicitarea pendinte o validare a raționamentului dezvoltat.

46. Așadar, instanța de sesizare nu se confruntă cu o dificultate reală în interpretarea normelor de drept incidente, ci urmărește mai degrabă obținerea unei confirmări a soluției ce urmează a fi adoptată în cauza dedusă judecătii.

47. Or, așa cum s-a arătat deja, instanța supremă nu poate fi investită în cadrul acestui mecanism de asigurare a practicii judiciare unitare cu soluționarea cauzei deduse judecătii, atribut ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență exclusivă a instanțelor de judecată.

48. Având în vedere aceste împrejurări, în contextul în care instanța de trimitere se limitează în încheierea de sesizare să expună doar opiniile diferite ale părților în litigiu cu privire la chestiunea în discuție, fără a exprima care este pragul de dificultate al întrebării și în ce măsură acesta depășește obligația instanței de a interpreta și de a aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu, se reține că revine instanței de trimitere să răspundă susținerilor diferite exprimate de părți, neputând delega aceste atribuții instanței supreme, pe calea mecanismului hotărârii prelabile.

49. În considerarea argumentelor expuse, constatând că nu este îndeplinită cerința de admisibilitate vizând existența unei veritabile probleme de drept, având un grad ridicat de dificultate care să justifice pronunțarea unei hotărâri prelabile în condițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă în Dosarul nr. 556/40/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă prevederile art. IX alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu împiedică, în privința pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești stabilite în baza cererilor de pensionare înregistrate începând cu data de 15 septembrie 2017, acordarea beneficiului prevăzut de art. VII din Legea nr. 282/2023 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 noiembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Raluca Emilia Leote

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR DIN ROMÂNIA

DECIZIE**privind aprobarea unor taxe pentru eliberarea documentelor solicitate de persoane care nu au calitatea de membru al Colegiului Medicilor din România**

În temeiul art. 414, 439, art. 460 lit. c) și al art. 463 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 71 și 138 din Statutul Colegiului Medicilor din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor din România nr. 1/2022, cu modificările ulterioare,

Consiliul național al Colegiului Medicilor din România decide:

Art. 1. — În vederea eliberării de către Colegiul Medicilor din România a unui document prin care se atestă că solicitantul, absolvent al facultății de medicină, nu este înscris în Colegiul Medicilor din România, persoana care nu are calitatea de membru al Colegiului Medicilor din România va achita următoarele taxe:

- a) 300 de lei pentru documentul ce va fi eliberat în termen de 30 de zile de la solicitare;
- b) 100 de lei pentru fiecare trimitere și retrimiteră prin servicii poștale sau de curierat în afara țării;
- c) 500 de lei pentru eliberarea documentului în regim de urgență, în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării solicitării la Colegiul Medicilor din România;

d) 100 de lei taxă pentru eliberarea documentului într-o limbă de circulație internațională.

Art. 2. — Taxele se achită la sediul Colegiului Medicilor din România sau în contul RO10BRDE441SV14549444410 deschis la BRD, prin ordin de plată.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 17/2022 privind aprobarea unor taxe pentru eliberarea documentelor solicitate de persoane care nu au calitatea de membru al Colegiului Medicilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 14 iulie 2022.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Colegiului Medicilor din România,
Cătălina Poiană

București, 23 ianuarie 2026.
Nr. 1.

COLEGIUL MEDICILOR DIN ROMÂNIA

DECIZIE**privind cuantumul contribuției colegiilor teritoriale în anul 2026 la bugetul Consiliului național al Colegiului Medicilor din România**

În temeiul art. 430 alin. (2) și al art. 472 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 141 din Statutul Colegiului Medicilor din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor din România nr. 1/2022,

Consiliul național al Colegiului Medicilor din România decide:

Art. 1. — Cuantumul contribuției colegiilor teritoriale în anul 2026 la bugetul Consiliului național al Colegiului Medicilor din România, în funcție de numărul de membri înregistrați la data de 31 decembrie 2025, se calculează după cum urmează:

- 5% din cuantumul cotizației colectate, pentru colegiile teritoriale care au înregistrați sub 600 de membri;
- 15% din cuantumul cotizației colectate pentru colegiile teritoriale care au înregistrați între 601 și 1.500 de membri;
- 20% din cuantumul cotizației colectate, pentru colegiile teritoriale care au înregistrați peste 1.500 de membri.

Art. 2. — Lista colegiilor teritoriale și a contribuției datorate la bugetul Consiliului național al Colegiului Medicilor din România este prevăzută în anexa care ce face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 3. — Obligația urmăririi și efectuării vărsării cotei aferente Consiliului național al Colegiului Medicilor din România revine reprezentantului legal al fiecărui colegiu teritorial, respectiv președintelui colegiului teritorial.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor din România,
Cătălina Poiană

București, 23 ianuarie 2026.
Nr. 2.

LISTA
colegiilor teritoriale și a contribuției datorate la bugetul Consiliului Național
al Colegiului Medicilor din România

Nr. crt.	CMJ	Total membri la 31.12.2025	Procent % după totalul membrilor 2026
1	Călărași	283	5%
2	Tulcea	283	5%
3	Giurgiu	324	5%
4	Sălaj	434	5%
5	Ialomița	469	5%
6	Covasna	480	5%
7	Caraș-Severin	510	5%
8	Mehedinți	513	5%
9	Bistrița-Năsăud	545	5%
10	Teleorman	555	5%
11	Vaslui	571	5%
12	Vrancea	575	5%
13	Brăila	598	5%
14	Botoșani	663	15%
15	Dâmbovița	674	15%
16	Buzău	704	15%
17	Olt	722	15%
18	Satu Mare	743	15%
19	Gorj	820	15%
20	Vâlcea	822	15%
21	Harghita	829	15%
22	Alba	832	15%
23	Ilfov	841	15%
24	Neamț	907	15%
25	Maramureș	1.025	15%
26	Hunedoara	1.133	15%
27	Suceava	1.182	15%
28	Bacău	1.203	15%
29	Argeș	1.394	15%
30	Prahova	1.399	15%
31	Arad	1.482	15%
32	Galați	1.505	20%
33	Sibiu	1.732	20%
34	Brașov	2.417	20%
35	Constanța	2.839	20%
36	Bihor	3.269	20%
37	Mureș	3.292	20%
38	Dolj	4.323	20%
39	Iași	5.473	20%
40	Cluj	5.710	20%
41	Timiș	5.938	20%
42	București	20.519	20%

COLEGIUL MEDICILOR DIN ROMÂNIA

DECIZIE**pentru modificarea Deciziei Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 22/2025 privind organizarea de noi alegeri la nivelul organelor de conducere ale Colegiului Medicilor Ilfov și aprobarea componenței Comisiei Electorale Centrale, precum și organizarea de noi alegeri pentru reprezentantul Colegiului Medicilor Ialomița în Consiliul național al Colegiului Medicilor din România și aprobarea componenței Comisiei Electorale Centrale**

În temeiul art. 429 și 438 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (1) și al art. 3 alin. (3) din anexa la Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 7/2024 privind adoptarea Regulamentului electoral de organizare și desfășurare a alegerilor organelor de conducere și control ale colegiilor teritoriale și ale Colegiului Medicilor din România pentru mandatul 2024-2028 și aprobarea componenței Comisiei Electorale Centrale, cu modificările ulterioare,

având în vedere că funcțiile de secretar și de vicepreședinte al Biroului Consiliului Colegiului Medicilor Ilfov au devenit vacante ca urmare a demisiei titularilor, fiind îndeplinite condițiile art. 4 alin. (4) și ale art. 100 din anexa la Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 7/2024, cu modificările ulterioare, și

având în vedere că din motive obiective nu s-a desfășurat procesul electoral pentru ocuparea funcției de secretar al Biroului Consiliului Colegiului Medicilor Ilfov la data de 17 ianuarie 2026, așa cum a fost stabilit prin Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 22/2025,

având în vedere că funcția de reprezentant al Colegiului Medicilor Ialomița în Consiliul național al Colegiului Medicilor din România a devenit vacantă ca urmare a demisiei titularului, fiind îndeplinite condițiile art. 4 alin. (4) și ale art. 100 din anexa la Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 7/2024, cu modificările ulterioare,

Consiliul național al Colegiului Medicilor din România d e c i d e:

Art. I. — Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 22/2025 privind organizarea de noi alegeri la nivelul organelor de conducere ale Colegiului Medicilor Ilfov și aprobarea componenței Comisiei Electorale Centrale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1186 din 22 decembrie 2025, se modifică după cum urmează:

— Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — La nivelul Colegiului Medicilor Ilfov, în data de 14 martie 2026, respectiv în data de 28 martie 2026, dacă la prima convocare a alegerilor nu se întrunește condiția de cvorum, se vor desfășura alegeri pentru funcțiile de secretar și de vicepreședinte al Biroului Consiliului Colegiului Medicilor Ilfov conform anexei la Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 7/2024 privind adoptarea Regulamentului electoral de organizare și desfășurare a alegerilor organelor de conducere și control ale colegiilor teritoriale și ale Colegiului Medicilor din România pentru mandatul 2024-2028 și aprobarea componenței Comisiei Electorale Centrale, cu modificările ulterioare.”

Art. II. — La nivelul Colegiului Medicilor Ialomița în data de 14 martie 2026, respectiv în data de 28 martie 2026, dacă la prima convocare a alegerilor nu se întrunește condiția de cvorum, se vor desfășura alegeri pentru funcția de reprezentant al Colegiului Medicilor Ialomița în Consiliul Colegiului Medicilor din România conform anexei la Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 7/2024 privind adoptarea Regulamentului electoral de organizare și desfășurare a alegerilor organelor de conducere și control ale colegiilor teritoriale și ale Colegiului Medicilor din România pentru mandatul 2024-2028 și aprobarea componenței Comisiei Electorale Centrale, cu modificările ulterioare.

Art. III. — Comisia Electorală Centrală, aprobată prin Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 22/2025 privind organizarea de noi alegeri la nivelul organelor de conducere ale Colegiului Medicilor Ilfov și aprobarea componenței Comisiei Electorale Centrale, cu modificările ulterioare, va organiza alegerile la nivelul Colegiului Medicilor Ialomița.

Art. IV. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor din România,
Cătălina Poiană

DECIZIE**pentru modificarea Deciziei Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 25/2025 privind eliberarea certificatului de membru al Colegiului Medicilor din România și stabilirea procedurii de verificare și atestare a nivelului profesional al medicilor care au întrerupt exercitarea profesiei ori s-au aflat într-o situație de incompatibilitate pe o perioadă mai mare de 5 ani**

În temeiul art. 390, 414 și 416 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Colegiului Medicilor din România d e c i d e:

Art. I. — Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 25/2025 privind eliberarea certificatului de membru al Colegiului Medicilor din România și stabilirea procedurii de verificare și atestare a nivelului profesional al medicilor care au întrerupt exercitarea profesiei ori s-au aflat într-o situație de incompatibilitate pe o perioadă mai mare de 5 ani, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 9 ianuarie 2026, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (2), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) diploma de absolvire, în copie legalizată sau prezentată în original, după care va fi efectuată o fotocopie de persoana desemnată în acest sens de conducerea colegiului teritorial, care va fi certificată de titular, sau în format electronic transmis pe e-mail cu semnătură calificată sau avansată, definită potrivit prevederilor art. 3 pct. 11 și 12 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de

abrogare a Directivei 1999/93/CE, sau prin programe informatice puse la dispoziție de Colegiul Medicilor din România sau colegiul teritorial;”.

2. La articolul 7 alineatul (2), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) diploma de absolvire sau adeverința de absolvire a studiilor valabilă până la eliberarea diplomei de licență, dar nu mai mult de 12 luni de la data emiterii, în copie legalizată sau prezentată în original, după care va fi efectuată o fotocopie de persoana desemnată în acest sens de conducerea colegiului teritorial, care va fi certificată de titular, sau în format electronic transmis pe e-mail cu semnătură calificată sau avansată, definită potrivit prevederilor art. 3 pct. 11 și 12 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014, sau prin programe informatice puse la dispoziție de Colegiul Medicilor din România sau colegiul teritorial;”.

Art. II. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor din România,
Cătălina Poiană

București, 23 ianuarie 2026.

Nr. 4.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

